ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2008, č. j. ZKI PU-O-40/236/2008/7, a o ochraně proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 13. 4. 2011, č. j. 52 Ca 9/2009 – 155,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 8. 10. 2010 se žalobce domáhal, aby krajský soud rozhodl o neúčinnosti doručení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 12/2010 - 105. Tento návrh krajský soud zamítl usnesením ze dne 18. 11. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009-132. Proti usnesení krajského soudu podal žalobce kasační stížnost a přípisem ze dne 30. 12. 2010 požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Krajský soud žádost žalobce zamítl. Dříve než přikročil ke zjišťování osobních, výdělkových a majetkových poměrů žalobce, posoudil návrh z hlediska jeho úspěšnosti. Rozhodnutím, které žalobce napadá, rozhodoval soud o žádosti žalobce na prohlášení neúčinnosti doručení. Dle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, má usnesení o návrhu na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné povahu rozhodnutí upravujícího vedení řízení. Podle Nejvyššího správního soudu je kasační stížnost proti takovému usnesení nepřípustná podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud zaujal názor, podle kterého při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu, jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka zpochybněno, není vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu, a sám si posuzuje, kdy, případně zda vůbec bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení tudíž nemá vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána. Odnětí možnosti brojit proti tomuto usnesení kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje.

Ačkoli byl žalobce v napadeném usnesení poučen o možnosti podat kasační stížnost, podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost proti uvedenému rozhodnutí přípustná není. Nesprávné poučení soudu prvního stupně o tom, že kasační stížnost je přípustná, však přípustnost kasační stížnosti nezakládá (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2006, č. j. 3 Ads 5/2006 - 53). Krajský soud je proto toho názoru, že kasační stížnost žalobce nemůže být úspěšná, a proto žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce z řad advokátů zamítl.

Usnesení krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností. Krajský soud rozhodl bez nařízení jednání, aniž by nejdříve řádně a spolehlivě zjistil skutkový a právní stav věci a aniž by přihlédl k úplnému obsahu stěžovatelova podání ze dne 30. 12. 2010, které je i důvodnou námitkou podjatosti. V usnesení ze dne 13. 4. 2011, č. j. 52 Ca 9/2009 - 155, se uvádějí pouze obecné deklarace, ve výrokové části je navíc nesrozumitelné, nepřezkoumatelné, zmatečné a nicotné. Proto je třeba jej nejprve opravit vydáním opravného usnesení. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. Současně požádal, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu uplatněných námitek a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

Usnesením ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, přímo *ve věci stěžovatele*, již jednou Nejvyšší správní soud vyslovil, že kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, jímž bylo rozhodnuto o návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení, není přípustná. Krajský soud proto postupoval správně, pokud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta, neboť podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšná.

Napadené usnesení krajského soudu tedy netrpí vadou podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl v řízení před

Nejvyšším správním soudem úspěch, žádné náklady mu však v souvislosti s řízením o kasační stížnosti prokazatelně nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. června 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu